

Hortobágyi László (Hortator): feldolgozó Pajtás :

A két jóbarát

(meseszimulákrum – hungisthāni kivonat))

fabula antisema

A goyim Béka Pajtás és a zsidó Skorpió Pajtás békésen tengetik gyerekkorukat a szuhaéli árok partján. Felhőtlen barátságban kergetik a tücsköket és bogarakat naphosszat és napnyugtáig. Egyszer csak nagyon sok eső esik és habosan zúdul le az árokba, elvágva őket a túlparti otthonunktól. Tanakodnak, futkorásznak mitévők legyenek, mi is legyen a megoldás.

- Há... nézz csak te Béka Pajtás, dejszen te tudsz úszni, én meg nem, mi lenne ha átvinnél a hátadon a túloldalra.

- Amíg mondod, igazat szólsz, de félek, hogy közben nem bírsz magaddal és megcsípsz és akkor nem érünk át az otthonainkba.

- De Béka Pajtás, hát akkor én se érnék által a nagy folyón, biza...

A Béka mélyen belenéz a Barátja szeméibe :

- Amíg mondod hiszek Neked, hisz Barátok voltunk mindégislen...oly régóta...

Igy hát Skorpió Pajtás felkapaszkodik Béka Pajtás hátára és sikeresen átkecmeregnek az áradaton az ismerős túloldalra. Örvendezve kapaszkodnak fel az agyagos piactérre, amikor Skorpió Pajtás hirtelen eladja Béka Pajtást egy ott pulozó francia békacomb kereskedőnek.

- De barátom ! - kiáltja Béka Pajtás a háncsketrecből - hát te mit teszel itt velem mostan ?!

- Jaj, jaj, édes Barátom, mit csináljak-mit csináljak, ha egyszer skorpió vagyok..

(szándékom áll majd egy nyomvonalas kiadónál a fabulakollekciót megjelentetni, ezért írtam néhány kis homoiusion fűlszöveget a jelenkori kiadói hagyományok stílusában és szellemében, tán jó lesz amolyan irodalminak tűnőnek):

*

Arról álmodoztam, hogy egyszer majd én is ráérek annyira, hogy lesz időm másokat feljelenteni – irodalmilag. Ezért miért ne lehetnék én is kicsit irodalmi művész !!! felkiáltással létrehoztam egy *kreatolopkowitz* irodalmi művet, melyben a népi poetika évszázados tanulságait olvastottam egy összképi konklúzió ötvözetébe, felhasználva egy hasonló *mēm*-evolúciós mesepélda antinomikus sűrítményét a mitopoetikus fonálfűzés kölcsönvett gyakorlata segítségével. Az itt ábrázolt allegória, egy létező

antiszemita parallaxis irodalmi példája, ahol valójában megkülönböztethetetlen az ok-okozati viszony igazságtartalma, kizárólag az évszázadok üledékének statisztikai elemzése, illetve a kultúra köznyelvi mélységében létező generációs felhalmozások analízise vezethet a traumák feloldásához.

meg azt is megírtam, hogy :

Ha itt, bizonyára megengedhető metaforával élve, azt mondjuk, hogy a matéria kezdettől fogva nem más mint a szunnyadó szellem, akkor ehhez hozzá kell tennünk, hogy a szunnyadó szellemnek csak éber szellem, a potenciális szellemnek csak aktuális szellem lehet a valóban első, teremtő oka. Másként természetesen, mint az élet és az alanyiség esetében, amelyek a maguk fokozatos természete szerint kezdetben szunnyadók, tudattalanok lehettek, de mégsem teszik szükségessé a tudat fáklyalázának első okában, az anyag születésének aktusában. Ily módon a szellem öntapasztalata, és főként az, ahogyan gondolkodón hosszan kinyúlva a transzcendensbe, egy kozmikus lelet részét alkotván arra készlet, hogy a dolgok eredetében valami szellemit, gondolkodót, transzcendenst posztuláljunk mint első okot, ha csak egy ok van, akkor is mint köztes okot, s ha egynél több van akkor a semmibe torlódás következik be azáltal, hogy a szubjektum Kant óta az empirikus szubjektum helyzetébe kerül a világban, ahol egy objektum a többi objektum között; egyidejűleg az egész világgal szembenálló transzcendentális szubjektum helyzetét is elfoglalja, s ezt a világot mint a lehetséges tapasztalat objektumainak összességét ő maga konstituálja.

Ha a bensőségességgel, érdekekkel, célokra irányuló akarással bíró élet a világanyagból alakult ki, úgy nem lehet teljesen idegen e világanyag lényegétől. És ha nem idegen lényegétől, akkor (és itt válik az érv kozmogóniaivá) nem idegen kezdetétől sem: már az ősrobbanásban képződő irodalmi anyagban is benne kellett rejlenie a lehetőségnek az alanyiségra — a lappangó benső dimenzióknak, mely a kozmikus külső alkalomra várt, hogy megnyilvánulhasson.

*

(talán ez az értelmezési metódus segít engem is betagozódni a művészetes irodalom bátyái közé ama klasszikus hagyomány elavult követeként, mely vallja, hogy a halottakkal történő párbeszéd a papíralapú irodalom segítségével lehetséges egyedül, hiszen a szerveralapú öröklét csak egy digitális illúzió klónozott mennyországa itt ebben a sivár földi létben, csupán csak egy provizorikus, skiccszerűen felvázolt fikció előtervezetként leélve, egy szurrogátum lényegi formájaként egyáltalán nem a szükségszerűen kijelölt kötelezvény katorgájában meggörnyedve, hanem mindössze egy vidám képzelgés párahomályában megképzett vízió alternatív valóságának esetlegesen lehetséges reményteli illuziójának aurora borealis délibábjaként...)

(Hortobágyinak Látszó 2022, <http://www.guo.hu> és a "Budavári Kutyák & Cicák"
honlap levelező tagja.)

*

http://guo.hu/___WORDPRESS/Laszlo-Hortobagyi_Gayan-Uttejak-Orchestra/_Thoughts_Hortopaedia/2022_Fabula%20Antisema.pdf

*

http://guo.hu/?page_id=782

*